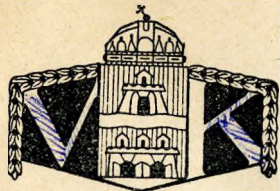

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

374

Szerző:

Cím: *Ki tanít és ki tanul ma Budapesten nyelveket?*

Forrás:

Uj Nemzedék

Bp.
(Hely)

1921 11/14
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Hely

Idő

"1921"

Személy

Helyezés

Közp. nyomt. XX. cs.

Ki tanít és ki tanul ma Budapesten nyelveket?

Séta a nyelviskolákban — Dívatba jött a spanyol nyelv — A zugtanárok aranykora — Pincér, mint nyelvtanár

— Az Uj Nemzedék tudósítójától. —

A budapesti utcasarkokon, hirdetőoszlopokon, villamoskocsik ablakain, kirakatokban riktó plakátok ijesztgetik hónapok óta a szelid szemlélt és hirdetik az új, eredeti, eddig még sehol ki nem próbált módszert, melynek segítségével pár hónapon belül „perfektiül“ el lehet sajátítani az angol, a spanyol, a norvég vagy akár hottentotta nyelvet is.

A régi nyelviskolák és okleveles nyelvmesterek körében nagy a megrökönyödés, mert a hangos szóval dolgozó „intézetek“ konkurenciája nagyon rontja üzletüket.

Felkerestük az egyik jóhírű Váci-utcai nyelviskola vezetőjét. A professzor ur — aki már évtizedek óta nyelvoktatással foglalkozik — rendkívül panaszkodik a nagy konkurencia miatt, de dicsekszik, hogy ez mégsem árt neki. Intézetében tényleg nagy a forgalom, a tanulók között találunk mérnököt, ügyvédet, tanárt, orvost, bankfiút, tőzdebizományost és kereskedősegédet, egyetemi hallgatót, leszerelő katonatisztet, aki most polgári pályára készül és hozzálat a nyelvtanuláshoz. Van sok nőtanuló is, urileányok, tisztviselőnők, van néhány színésznő és színész is.

— Legtöbben angolt tanulnak — mondja a tanár ur. Mindegyiknek titkos vágya, hogy kijusson Amerikába, vagy Ausztráliába. Persze csak nagyon kevésnek van külföldi összeköttetése, ha pár szót gagyognak angolul, már a dollárok hazájában képzelik magukat. Igen sokan tanulnak spanyolul, cseh Mexico és Délamerika felé gravi-

tál. — A portugál is jól megy, franciával és némettel már kevesebben foglalkoznak, a szomszédnépek nyelvei, a cseh, román és szerb iránt pedig egyáltalán nincs érdeklődés.

Egy másik belvárosi nyelvtanár — melynek neve világszerte valóságos fogalomává vált — szintén nagy a sürgés-forgás. Pedig egy magánóraért 70 koronát kérnek, ötös csoportokban heti két-három óra mellett 200 korona a havi tandíj. A társaság nagyjában megegyezik az előbbivel, a hölgyek között több a színész is. Megint jövöljük az egyik „művésznőt“, mi a célja az angol nyelv tanulásával?

— Kimegyek Amerikába, — felelte. — Ha megtanulok angolul, örökre búcsút mondok az Oscilágnak.

A magántanárok dolga szintén jól megy. Pedig legtöbbször multját sötét homály fedi. Megismerkedtünk az egyik ilyen „nyelvmesterrel“. Kiderült, hogy pályafutását mint pincér kezdte. Ma hatvan koronáért ad órákat a női „kezdőknek“. Ugy látszik, új foglalkozása jövedelmesebb, mint a régi. rekerestük tabáni lakásán egy miniszteri tanácsos özvegyét, aki viszont 15 koronáért ad francia leckéket, hogy sovány nyugdíját egy kis mellékkeresettel pótolja.

A nyelvtanítás dedósai, a bonneok, a kedélyes Berták és Gretchenek is panaszkodnak. Legtöbbszörük a háboru alatt szakadt ide Ausztriából egy kis jó „házikosztra“, de bizony a régi, magyar családok magasra akasztották a spájkulcsot, így hát énytelenek az új gazdagokhoz beállani, — ez a tenyér zsiros ugyan, de keserű. (K—hy).

stóvárosi hazinyomda 1920

